

ČLOVĚK MOUDRÝ, ČLOVĚK MILOVANÝ

RUKOVĚŤ VĚŘÍCIHO KŘEŠŤANA

JIRÍ GLET

ČLOVĚK MOUDRÝ, ČLOVĚK MILOVANÝ

UKOVĚT VĚŘÍČÍHO KŘEŠŤANA

JIRÍ GLET

1. vydání

vydáno v květnu 2017 jako 51. publikace

vydal Pavel Kohout (www.kknihy.cz)

ISBN 978-80-7570-038-4 (epub)

ISBN 978-80-7570-039-1 (mobi)

ISBN 978-80-7570-040-7 (pdf)

ÚVOD

V současné době si stále více, zejména mladých, lidí uvědomuje, že nejenom chlebem živ je člověk a projevují zájem o duchovní věci. Mnozí z nich obrací svou pozornost i ke křesťanskému učení. A je to tak dobře, neboť evropská civilizace a kultura posledních dvou tisíc let je především křesťanskou civilizací a kulturou. Tito lidé se však právem ptají, jak začít, jak si vybrat jednu z velkého množství církví působících v naší zemi, nebo na celém světě. Začít je třeba tím, co spojuje křesťany celého světa a to četbou a studiem Bible a pak si vybrat jednu z církví, nebo zůstat prostě jen tak obrácenými věřícími křesťany. Mnozí však uvádějí, že jsou pro ně biblické texty obtížně srozumitelné. Nejčastější chybou, kterou při četbě Bible dělají, je ta, že na biblické texty a podobenství pohlížejí jenom jako na historii, jako na to, co se stalo před mnoha lety a tudíž jakoby nemohly oslovit dnešního člověka. Ale to je právě ten největší omyl, neboť na Bibli je nutno pohlížet jako na studnici nepřeborné moudrosti, která nás učí jak žít podle křesťanských zásad a podle křesťanských zásad lze žít v každé, tedy i v konzumní společnosti. Pak pochopíte, že pravým křesťanem je člověk, který je pokřtěn a ve svém životě se řídí dvěma největšími příkázáními lásky, lásky k Bohu a lásky ke svému bližnímu. Není již tak podstatné, zda-li navštěvuje chrám zdobený zlacenými sochami či ikonami nebo jehož stěny jsou jen čistě vybíleny, anebo sepne své ruce k modlitbě v tichu překrásné přírody.

Některé biblické texty pocházejí z doby i před třemi tisíci lety a pokud se Vám nepodaří pochopit jejich pravý smysl, požádejte kněze, pastýře duší o vysvětlení., kterého se Vám nepochybně dostane. Celou touto knihou Vás budou provázet biblické citáty, které jsem si dovilil do textu uvést a uspořádat tak, aby jejich moudra korunovala jednotlivá témata. Biblické citáty z Nového zákona jsem vybral z Čechům tak drahé Bible kralické z roku vydání 1999 a biblické citáty ze Starého zákona z českého ekumenického překladu Bible z roku vydání 2001. Necht' tato kniha však není chápána jako učebnice náboženství tou není a nemůže ani být, vždyť nemám ani žádné teologické vzdělání. Jsem však věřící člověk, jehož zálibou je četba a studium Bible, historie

a umění, poznávání přírody a přírodních krás i kulturních a historických památek. A právě proto se v této knize zamýšlím nad jednotlivými citáty, nad dobrem a zlem, nad dobrými i špatnými lidskými vlastnostmi. Vyprávím zde i některé lidské příběhy.

Seznámím Vás i s myšlenkami světových učenců a křesťanských mystiků, myslitelů a filosofů. Zamýšlím se i nad Božími zákony a nejvyšším vesmírným zákonem, zákonem Boží milosti. V neposlední řadě se pak zamýšlím i nad lidským zdravím a nad vztahem člověka k rodině a přírodě.

Mým přáním je, abych touto knihou přispěl k tomu, abyste v tomto složitém a mnohdy tak cynickém konzumním světě našli svůj pevný bod, svůj mateřský přístav, kterým je křesťanská víra, s jejíž pomocí zdoláte všechny překážky ve Vašem životě. Zároveň bych chtěl svoji nepatrnou troškou do mlýna přispět k naplnění dávného snu mnohých křesťanů, ke znovu sjednocení křesťanstva celého světa.

Autor

BŮH A ČLOVĚK

Mnohý z Vás si již položil otázku, odkud jsem přišel, kam směřuji a co jsem vlastně zač? Zkuste si nejlépe za letního vlahého večera lehnout do trávy, jen tak se dívat na tisíce zářivých hvězd a přemítat o vesmíru. Položte si otázku, kdo stvořil vesmír, kdo určuje dráhy miliard hvězd, pohyby galaxií a planet, kdo nechává svítit slunce?

Ano, je to jediná vesmírná síla zvaná Bůh, se kterou se nemůže nic měřit a právě proto ve vesmíru vládne Boží řád a pořádek. Zkuste se jen představit, co by to znamenalo, kdyby se dráha naší země jen o několik miliónů kilometrů přiblížila ke slunci, což ve vzdálenostech vesmíru není ani ta pověstná kapka v moři. Žár slunce by zničil pozemský život. A opačně, v případě, že by se naše země jen o několik miliónů kilometrů vzdálila od slunce, zavládl by na zemi věčný mráz a taky by došlo k zániku pozemského života.

Všichni něčemu věříme, všichni například věříme tomu, že zítra ráno vyjde slunce. Kdybyste se někoho zeptali, zda-li zítra ráno vyjde slunce, pravděpodobně by odpověděl: „A proč by nevyšlo?“ Správně by měl však říci, „zítra ráno slunce vyjde, protože ve vesmíru vládne Boží řád a pořádek“. Bůh je, a to je ta základní pravda, to je to evangelium, dobrá zpráva pro všechny lidi celého světa. Poznejte již konečně pravdu! Ta zní, že Bůh je nekonečný Duch, jediná nekonečná a nedělitelná vesmírná síla, je to láska, je to náš laskavý nebeský Otec, který se o nás stará a pečuje o nás.

V Bohu není ani minulost ani budoucnost, pochopte, že Bůh je věčné nyní. Bůh je všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný, to znamená, že Bůh je i v nás, sídlí v našem nitru. Náš duch pochází od Božího Ducha.

Podle toho poznáváme, že zůstáváme v něm a on v nás, že nám dal ze svého Ducha.

A my jsme poznali tu lásku, kterou má Bůh k nám a uvěřili jsme ji.

Bůh je láska a kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

Janova epištola

4:13,16

Svatý Augustin (354 - 430 n. l.) napsal knihu „O obci Boží“, která se stala jedním z pilířů vznikající středověké společnosti. Ve svém dalším díle „Vyznání“, klade důraz na lásku k Bohu. A napsal zde rovněž tyto krásné slova:

„Když miluji Boha, miluji jas, hlas, vůni, objetí „niterného člověka“, jehož nosím v sobě tam, kde znějí melodie, které čas neodnáší, kde voní vůně, jež vítr nerozfouká.“...A pravda mi říká: „Tvůj Bůh není ani nebe, ani země, ani žádný druh těla. Tvůj Bůh je pro tebe život tvého života“.

Bůh je rovněž zdrojem nesmírného bohatství, které každodenně štědře rozdává nám, lidem. Připomeňme si například obrovské nerostné bohatství, které máme k dispozici na zemi, ať již naleziště drahých kovů a drahokamů, naleziště železným rud a rud barevných kovů, všechna ta naleziště ropy a uhlí. Pomysleme dále na tisíce a tisíce tun ovoce a zeleniny, obilí, rýže a dalších plodin, které každým dnem dozrávají na zemi, na tisíce m³ dřevní hmoty, která každý den přirůstá na stromech naší planety. Naše řeky a oceány jsou bohaté na ryby i jiné vodní živočichy, na zemi žije tisíce druhů zvířete a jak rozmanité je ptactvo nebeské. Štědře, opravdu štědře nám Bůh rozdává své bohatství a my zde na světě můžeme tohoto bohatství užívat a těšit se z něj.

V Bibli je popsáno kázání sv. Pavla mužům athénským, ve kterém hovoří o Bohu těmito slovy:

*Bůh, který stvořil svět
i všechno, co je v něm, ten,
který je Pánem nebe i země,
nebydlí v chrámech udělaných rukama.
Ani si nedává sloužit lidskýma rukama,
jakoby něco potřeboval,
protože on dává všem život i dech i všechno.*

*A učinil z jedné krve celý lidský rod,
aby přebývali na celém povrchu země,
vyměřil jim uložené časy a hranice jejich přebýván,
aby hledali Pána,
zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt ho,
ačkoli není daleko od žádného z nás.
Jím totiž žijeme, hýbeme se a trváme,
Jak to řekli i někteří z vašich básníků:
„Vždyť jsme jeho potomstvo.“
Když jsme tedy Boží potomstvo, nesmíme se domnívat,
Že by božská bytost byla podobná zlatu, stříbru nebo kameni,
výtvaru lidské zručnosti a důvtipu.
Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti
a nyní přikazuje lidem,
aby všichni všude dělali pokání,
protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět
skrze muže, kterého k tomu ustanovil,
o čemž podal každému důkaz, kdy ho vzkřísil z mrtvých.*

*Skutky
17:24-31*

Zakladatelem křesťanského učení je Ježíš Kristus, syn Boží, který od Boha vyšel a k Bohu, svému otci na nebesích, se po ukřižování a následném vzkříšení zase vrátil. Ježíš Kristus, kterého na jeho pouti provázeli apoštolové, kázal rovnost lidí před Bohem, křesťanskou lásku, Boží království a věčný život.

A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

*Jan
17:3*

Sám Ježíš Kristus řekl: „Nepřišel jsem zákon zrušit, ale naplnit.“ Pro ty, kteří se s křesťanským učáním teprve seznamují, je třeba uvést, že je zde míněn Starý zákon. Jak je výstižně uvedeno v Janově Evangelii:

Neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, ale milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.

Jan

1:17

Dvě Kristova největší přikázání lásky, lásky k Bohu a bližnímu svému, by se měly stát základní životní zásadou každého věřícího křesťana.

Ježíš Kristus uzdravoval nemocné, křísil mrtvé a vykonal mnohé další zázraky na své pouti po Palestině. V Matoušově evangeliu se dočtete:

Ježíš jim odpověděl: Jděte a oznamte co slyšíte a vidíte:

slepi vidí, chromí chodí,

malomocní jsou očišťováni,

hluší slyší, mrtví jsou křišeni

a chudým se káže evangelium.

A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje.

Matouš

11:4-6

Ježíš Kristus si sám vybral dvanáct apoštolů, aby hlásali jeho evangelium. Jsou to: Petr, Ondřej, Jakub (starší), Jan, Filip, Bartoloměj, Matouš, Tomáš, Jakub Alfeův (mladší), Šimon (Horlivec), Juda Tadeáš a Jidáš Iškariotský, na jehož místo byl později vybrán Matěj.

Ježíš Kristus, který byl zároveň Bohem i člověkem, byl ukřižován v třicátém třetím roce jeho pozemského věku, dle tradice na jaře roku 33 n. l.

Život Ježíše Krista, jeho myšlenky podobenství, kázání a zázraky jsou popsány v evangeliích podle sv. Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Tato evangelia jsou součástí Nového zákona. Apoštolové Ježíše Krista, po jeho vzkříšení a nanebevstoupení, dále kázali evangelium po říši římské. A tak během dalších třiceti let ve většině velkých měst ve východním středomoří vznikli křesťanské obce. Významnou roli při šíření křesťanství, zejména v řecky mluvících městech na východě Římské říše, sehrál sv. Pavel, jehož epištoly jsou rovněž součástí

Nového zákona. Sv. Pavel, jako křesťanský apoštol zavedl zásadu, že křesťanské učení je přístupné pro všechny lidi a zároveň položil základy veškeré pozdější teologie. V prvních třech stoletích našeho letopočtu byli křesťané krutě pronásledováni. Teprve v roce 313 n. l. římský císař Konstantin I. A jeho spoluvladař Licinius vydali dokument zvaný edikt milánský, kterým bylo křesťanství uznáno za tolerované náboženství. V roce 394 n. l. se pak křesťanské učení stalo jediným oficiálním státním náboženstvím v říši římské. V roce 325 n. l. nechal římský císař Konstantin I. Svolat první nikájský koncil do města Nikáje v Malé Asii a požádal tři stovky jeho účastníků, aby vypracovali oficiální vyznání křesťanské víry. V Nikáji tak bylo vypracováno dogma, které se stalo závazným pro všechny křesťany:

*Věříme v jediného Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele všeho viditelného i neviditelného
a v jediného Pána Ježíše Krista syna Božího,
zplozeného Otcem, jedním, jediným,
tedy stejné podstaty jako Otec,
jenž stvořil všechny věci na nebi i na zemi,
jenž sestoupil z nebe pro nás lidi a naši spásu,
a stal se ztělesněním, stal se mužem,
trpěl a třetího dne znovu vstal,
vystoupil na nebe,
přišel soudit živé i mrtvé,
a v Duchu Svatého.*

Bůh je život a je to taky Váš život. Přijměte skutečnost, že Bůh je Pánem vašeho života. Všechno si v klidu promyslete a uvěřte v Boha. Věřit něčemu, znamená přijmout ,to něco' jako pravdu. Věříte-li v Boha, jako Boha lásky, Boha, který je Vaším laskavým nebeským Otcem, vašim průvodcem, rádcem a nejlepším přítelem, nikdy již nebudete na světě sami a najdete i svůj bezpečný přístav, kterým je křesťanská víra. Za pomoci Boha a ,pravé' křesťanské víry pak překonáte všechny překážky a těžkosti ve svém životě.

BOŽÍ ZÁKONY

Staré přísloví nás poučuje, že „Všeho do času, jen Pán Bůh na věky.“ A zcela obdobný je i vztah mezi lidskými a Božími zákony. Lidské zákony, které jsou jen dočasné, se mnohdy tvořily ve prospěch určité privilegované skupině lidí. Tak v otrokářské společnosti říše římské patriciové dělili nástroje na bučící (zvířata) a mluvící (otroci). Za feudalismu byli zase nevolníci danými zákony zcela závislí na svém šlechtici, museli pro něj robotovat a odvádět mu rentu. Také ranný kapitalismus se nijak nevyznamenal, neboť dělníci museli za bídných podmínek pracovat 12 i více hodin denně a dětská práce byla zcela běžná. A co takový fašismus se svou zrudnou teorií o nadřazené rase anebo bolševické zákony tvrdě potírající třídního nepřítele a tak bych mohl pokračovat dále. V žádném případě zde však nechci porovnávat

jednotlivé společenské řády, na to bych si ani netroufl. Jen jsem chtěl na několika příkladech ukázat, jak se lidské zákony měnily, mění a jak jsou často nedokonalé. Boží zákony jsou však trvalé, neměnné a jsou určeny všem lidem bez rozdílu. A tak jsem si dovolil takto rozdělit Boží zákony:

- Boží zákony konání dobra, lásky a Desatero Božích přikázání.
- Boží zákony v přírodě.
- Nejvyšší vesmírný zákon, zákon Boží milosti.

Na světě je plno protikladů, jako například, den a noc, oheň a voda, bílá a černá a mnoho dalších. Mezi tyto protiklady patří Bůh a Ďábel, dobro a zlo. Každý člověk si může svobodně vybrat, bude-li kráčet po cestě dobra či zla. Toto naše rozhodnutí se nedá v žádném případě ošidit, zde neexistuje žádná zlatá střední cesta. Je pošetilé páchat vědomě zlo, domnívaje se, že když budu pak zase určitý čas konat dobro, že se to nějak vyrovná. Přesto se však najdou vykutálenci, kteří kradou a podvádějí a když se v neděli pomodlí v kostele, domnívají se, že je všechno srovnáno a mohou znovu začít se svým darebáctvím. Bláhoví pošetilci, kteří se domnívají, že lze Boha přechytračit.

Vybrali jste si konat dobro jako svůj životní program? Pak Vám upřímně gratuluji, neboť je to jediná cesta jak dosáhnou v životě štěstí, radosti, spokojenosti, klidu a míru v duši. Tato cesta je však trnitá, zdaleka není tak jednoduchá jak se na první pohled zdá a bude třeba vynaložit hodně úsilí, aby jste se po této cestě vydali.

Mnozí z nás provádějí takzvanou jarní očištnou kůru, kdy své tělo čajem z léčivých bylin zbavují toxických látek, které se v něm přes zimu usadily. Po této očištné kůře se cítíte svěží a silní. Stejně tak, pokud jste se rozhodli pro cestu dobra, musíte dokázat odpustit svým bližním a sobě a své tělo nejdříve očistit od duševních jedů jako je závist, nenávisť, lakomství a mnoha dalších, které se za řadu let ve Vaší duši usadily. Tato duševní očista je však nezbytná a nepomohou nám v ní žádné léčivé byliny, musíte si pomoci sami. Nebo si snad opravdu

myslíte, že zahořklý, ukřivděný, závistivý, lakomý a nenávistný člověk je schopen konat dobro?

Musíte se především naučit lidi milovat a dokázat jim odpustit.

Řekne-li někdo: „Miluji Boha“ a nenávidí svého bratra je lhář. Kdo totiž nemiluje svého bratra, kterého viděl, jak může milovat Boha, kterého neviděl?

A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval i svého bratra.

Janova epištola

4:20,21

Co je vlastně ta láska k bližnímu svému? No přece přát mu štěstí, zdraví, radost, spokojenost, klid a mír v duši a všechny pozhnání života.

Nesmíte stále myslet na staré křivdy, na všechny ty špatné skutky, kterými vám lidé ublížili. Jestliže na tyto lidi myslíte s nenávistí, ba dokonce přemýšlíte o pomstě, hromadí se vám v těle negativní emoce, jinak řečeno duševní jed. Nenaleznete klid duše a můžete i fyzicky onemocnět. Cesta je jen jediná a přitom tak těžká, tak těžká. Musíte ze sebe vyrvat všechno to poníženi a nenávist, zbavit se té hořkosti upřímným odpuštěním všem těm, kteří nám ublížili. A proto si stále opakujte:

„Zcela upřímně a bezvýhradně tomu a tomu odpouštím všechno, co mi zlého učinil. Dosáhl jsem tak klidu, neboť já jsem osvobozen i on je osvobozen. Všem lidem na celém světě přeji štěstí, zdraví, radost a Boží pozhnání“.

Může to trvat celé týdny, ale když při vzpomínce na dotyčnou osobu, která vám ublížila nebudete již cítit žádnou nenávist a zášť, naopak budete mít v duši klid a mír, dosáhli jste pravého odpuštění.

Pokud vám v budoucnosti zase někdo ublíží, odpusťte mu stejným způsobem. Víím. Není to jednoduché, ale vy to přece dokážete. Na pomoc si můžete vzít tato mocná slova z Bible.

A když se postavíte k modlitbě, odpouštějte, pokud máte něco proti někomu, aby i Váš Otec v nebesích odpustil Vaše prohřešky Vám.

Marek

11:25

Jestli-že totiž člověk nedokáže odpustit druhým lidem, stěží dokáže odpustit sám sobě. Mnozí z vás mají pocity viny a zároveň se odsuzují za zlé skutky nebo chyby, kterých se v minulosti dopustili. Musíte pochopit pravý význam slov Bible“

Pojďte, projednáme to spolu, praví Hospodin. I kdyby Vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

Izajáš

1:18

Vy jste se totiž především změnili duchovně, rozhodli jste se držet Božích zákonů a ve svém dalším životě konat dobro. Pokud by jste se přesto chtěli i nadále odsuzovat, nemělo by vaše jednání logiku a trestali byste nevinného člověka. Proto si klidně a pevně řekněte: „odpustím si všechny zlé skutky a chyby, kterých jsem se v minulosti dopustil a rovněž si odpustím, že jsem tomu a tomu člověku ublížil a přeji mu i sobě lásku, štěstí, zdraví a Boží požehnání. Myslím to zcela upřímně a poněvadž jsem odpustil i lidem, kteří ublížili mě, bude mi odpuštěno. Zároveň upřímně litujte svých hříchů a prostě Boha za odpuštění Vašich hříchů.

Odpustíte-li totiž lidem jejich prohřešky, odpustí Váš nebeský Otec i Vám.

Matouš

6:14

Buďte však sobě upřímní a nezkoušejte žádné „vychytralosti“. Jinými slovy řečeno, nepáchejte zlé skutky s tím, že si je vzápětí odpustíte. To by nebylo žádné „pravé“ odpuštění. Člověk je však tvor chybující a samozřejmě se může stát, že se v budoucnosti dopustíte chyb a omylů.

Takové chyby a omyly si samozřejmě odpust'te. Jste přece lidé, kteří se rozhodli konat dobro. Rovněž zde neočekávejte, že se Vám hned napoprvé podaří odpustit všechny Vaše zlé skutky a chyby z minulosti, ale buďte vytrvalí. Když se už přestanete odsuzovat za zlé skutky minulosti, ve vaší duši se rozhostí klid a mír, dokázali jste si skutečně sami sobě odpustit.

Podarilo se vám odpustit všem lidem? I sami sobě? Pak jste hlavní předpoklad pro konání dobra splnili a vaše další špatné vlastnosti, pokud vám ještě nějaké zůstaly, zmizí jako jarní sníh.

Povězme si něco bližšího o některých špatných lidských vlastnostech, o těch duševních jedech, které zamořují naše tělo a mysl.

Závist je snad nejrozšířenější špatnou lidskou vlastností. Málokdo může upřímně říci, že nikdy nikomu nic nezáviděl. Jsou však lidé a není jich málo, kteří jsou závistí doslova nemocní. Takoví lidé závidí všechno - své kolegyni nový kostým, sousedovi nové auto, svým přátelům zahraniční dovolenou, atd... Závistiví lidé vlastně ani opravdové přátele nemají.

Neustále je totiž sledují a pořád dokola si kladou otázku, kde na to všechno ti lidé berou a nedokážou bližního svého milovat. A já vám říkám nezávid'te nikomu. Přece víte, že Boží bohatství je nevyčerpatelné a je ho dost pro všechny. Přej a bude ti přáno.

V létě jsem viděl jednu mladou rodinu na výletě. Rodiče mohli mít okolo třicítky a dvě děti, chlapec a děvče, byli ve věku zhruba osmi až deseti let. Přijeli starou škodovkou prohlédnout si středověký hrad. Po prohlídce hradu nešli na oběd do hradní restaurace, ale sedli si do trávy, vybalili svačiny a počali jíst. Při jídle nadšeně hovořili o hradních exponátech a potom tatínek navrhl, že ještě půjdou do lesa nasbírat borůvky, aby maminka mohla napéci borůvkové koláče. Měli jste vidět, jak se ty děti těšily do lesa a na snídani s borůvkovými koláči. Tito lidé nikomu nic nezáviděli. Tito lidé se vůbec netrápili tím, že vlastní jen starou škodovku, že na sobě nemají drahé značkové oblečení, že nemají na oběd v luxusní hradní restauraci, a přesto na nich bylo vidět, jak jsou

šťastni. Je ti tak, lidé mohou být šťastni i s nepatrným pozemským majetkem.

Další rozšířenou lidskou špatností je nenávisť, která jak mnohdy ruku v ruce se závistí ba dokonce i s pomstychtivostí. Vy si ale nemůžete dovolit někoho nenávidět a pokud vám nějaký člověk ublížil, musíte mu odpustit.

Jedni sousedé se nenáviděli řadu let. Na pozemek toho druhého házeli odpadky a všelijaké nepotřebné věci a pravidelně se častovali hrubými nadávkami. Zlo plodilo zlo a došlo to mezi nimi tak daleko, že si denně činili různé naschvály. Jednou jeden z nich spadl ze stromu a zle si pochroumal nohu, takže byl na několik týdnů upoután na lůžko. Byla mu dlouhá chvíle, a když přečetl všechny noviny a časopisy, začel se do Bible.

Písmo mu otevřelo oči, začal chápat co je to láska k Bohu a ke svému bližnímu a již věděl co má udělat. Sotva se trochu zotavil, ještě o holi zašel k sousedovi a pobyl u něj několik hodin. Vzájemně si všechno odpustili a začali si jeden druhého vážit a pomáhat.

Konečně buďte všichni jednomyslní, soucitní, plní bratrské lásky, milosrdní a přátelští.

1. Petrova epištola

3:8

Pýcha, to je taky velmi ošklivá lidská vlastnost. Můžeme rozlišit dva základní druhy pýchy. Prvá z nich znamená, že se někdo před svým bližním vychloubá svým majetkem. Je pyšný na to, že je bohatý a dává to taky ostatním patřičně najevo. Všichni je znáte. Takový člověk vám sděluje, že si musí koupit nový vůz, že se svým luxusním zahraničním vozem už jezdí skoro rok, a to je přece hrozné, že ano? A od takového člověka se dozvíte, pro Vás zajisté „důležitou informaci“, a sice že oblek, který má na sobě byla výhodná koupě, vždyť stál pouhopouhých třicet tisíc korun českých. A letos? Zcela určitě nepojedou na dovolenou do Karibiku, neboť tam již jezdí úplně každý. Takový člověk by měl zanechat marné pýchy a vychloubání, ale měl by děkovat Bohu, že mu

dopřál život v hojnosti, ale zejména by mě být milosrdný svým bližním. Takový člověk by měl přemýšlet nad biblickými slovy:

Nic jsme přece na svět nepřinesli a je zřejmé, že si také nemůžeme nic odnést.

1. Pavlova epištola Timoteovi

6:7

Je však ještě jeden druh pýchy. Mnozí lidé se domnívají, že pokud oplývají fyzickou krásou, nebo dosáhli vyššího vzdělání, anebo určitého společenského postavení, jsou něco víc než ostatní lidé. Jak bláhové je jejich počínání. Copak zapomněli na to, že Bůh je laskavý nebeský Otec nás všech, že před Bohem jsou si všichni lidé rovni, že neexistují vícedenní a méněcenní lidé?

Lakomství je další z rozšířených špatných lidských vlastností. Taky zde můžeme rozlišit jako dva základní druhy. Prvním druhem je lakomství spojené se sobectvím. Takoví lakomci sobě dopřejí, svým bližním však ničeho. Jistě si vzpomenete ze školních let na některého spolužáka, který někde v koutě potají hltal čokoládu, jen aby nemusel nikomu nabídnout.

Lakomec tohoto typu vám například nikdy nepůjčí peníze, byť by jste byli v nouzi a on sám byl bohatý. Takový lakomec se vždy snaží nějak přežít.

Je-li někde nějaká bezplatná ochutnávka jídel nebo nápojů, bývá zde pravidelným hostem. Má-li takový lakomec rodinu, sám si dopřává, avšak na manželce a dětech škulí.

Druhý typ lakomce je člověk, který nedopřeje ani sám sobě, a to je to tvrdé jádro lakomců. Ačkoliv má již našetřené slušné peníze, předstírá chudobu, všude si stěžuje na drahotu, že si nemůže nic dovolit, chodí nuzně oblečen a skromně se stravuje. Veškeré jeho myšlenky se točí neustále kolem peněz a majetku. Pro takového člověka je doslova utrpení, má-li vydat peníze byť na nejnnutnější věci a rodinný život s takovým lakomcem znamená každodenně se doprošovat o každou korunu na domácnost.

Zanechte svého lakomství a konečně pochopte, že majetek nemá sloužit k tomu, aby ho člověk hromadil, ale naopak aby ho užíval, a to nejenom on sám, ale aby jeho majetek mohli užívat i jeho bližní. Majetek má tedy sloužit zejména k tomu, aby člověk jeho prostřednictvím svým bližním činil radost. Připomeňme si slova Ježíše Krista, který řekl:

Dejte pozor a varujte se lakomství, neboť život člověka nespočívá v hojnosti jeho majetku.

Lukáš

12:15

Považuji za nutné se ještě zmínit o další špatné lidské vlastnosti o pomluvě, která bývá často spojená s falší. Jsou lidé, kteří své bližní pomlouvají každodenně. Je jim naprosto jedno, že pomlouvají mnohdy slušné a čestné lidi a své klevety sdělují každému, kdo je ochoten je vyslechnout. Jsou zpravidla taky falešní a když potkají člověka, kterého před chvílí pomlouvali, lísají se do jeho přízně a snaží se zapamatovat každou jeho informaci, aby ji mohli překroutit na své klevety. Podaří se jim někdy strhnout na svou stranu i posluchače, kteří si na pomlouvaného taky rádi přisadí. Zanechte veškerých pomluv a falše. Nebo toto je snad ta vaše láska k bližnímu, že ho budete pomlouvat a špinit? Nedopřávejte sluchu pomlůvačům, rázně jim řekněte: „Proč ho pomlouváš, vždyť je to slušný člověk, který se rádně stará o svou rodinu. Nepřeji si, abys o něm rozhlašoval takové pomluvy.“ O svých bližních mluvte jen dobře.

Odložte tedy veškeru zlobu, každou lest, pokrytectví, závist i všechno pomlouvání.

1. Petrova epištola

2:1

Pokud bude Vaše vůle pevná, postupně se zbavíte i svých ošklivých vlastností. Poněvadž jste dokázali odpustit sobě a svým bližním a očistili jste svá srdce od závesti, nenávisti, pýchy, lakomství, pomluv,

falše a veškeré zloby, jste připraveni konat dobro. Jak však máte to dobro konat? Kde máte začít?

Na tomto místě si musíme připomenout středověkého křesťanského myslitele a básníka sv. Františka z Assisi (1182 - 1226), který pocházel z rodiny bohatého kupce z Assisi v Umbrii. V roce 1206 byl osvícen, zanechal svého bezstarostného života, svůj majetek rozdal chudým a jak sám tvrdil oženil se s „Paní chudobou“. Jeho dílo „Píseň bratra slunce“ je radostný chvalozpěv na Boha, od kterého pochází veškeré dobro. Pověstnou schopnost sv. Františka z Assisi komunikovat s přírodou dokumentuje i jeho pozdější dílo „Fioretti“ (kvítka sv. Františka a jeho společníků). Z díla tohoto významného představitele středověkého křesťanství jsem vybral překrásnou báseň, ze které je dobře patrné jak konat dobro:

*Pane, učiň mne nástrojem božského míru,
kde vládne nenávist nechť rozsévám lásku,
kde vládne příkoří tam odpuštění,
kde vládne pochybnost, tam víru,
kde vládne zoufalství, tam naději,
kde vládne temnota, tam světlo,
kde vládne smutek, tam radost.
Ó božský pane, dej ať příliš nehledám,
bych našel útěchu a sám utěšil,
bych byl pochopen a sám pochopil,
bych byl milován a sám miloval,
neboť právě dáváme-li, dostáváme,
odpouštíme-li, je nám odpuštěno,
umíráme-li, rodíme se do života věčného.*

A již víte jak máte konat dobro. Milujte Boha, který je Váš laskavý nebeský Otec, Váš rádce, průvodce, Váš nejlepší přítel, který vás nikdy neopustí. Pravidelně se modlete. Přistupujte k lidem s láskou, úctou a vlídností, všem lidem přejte lásku, štěstí, zdraví a Boží požehnání.

Pomáhejte všem, kteří to potřebují, potěšte je vlídným slovem. Milujte zvířata i celou přírodu, víte přece, že je stvořil Bůh. Ukazujte lidem